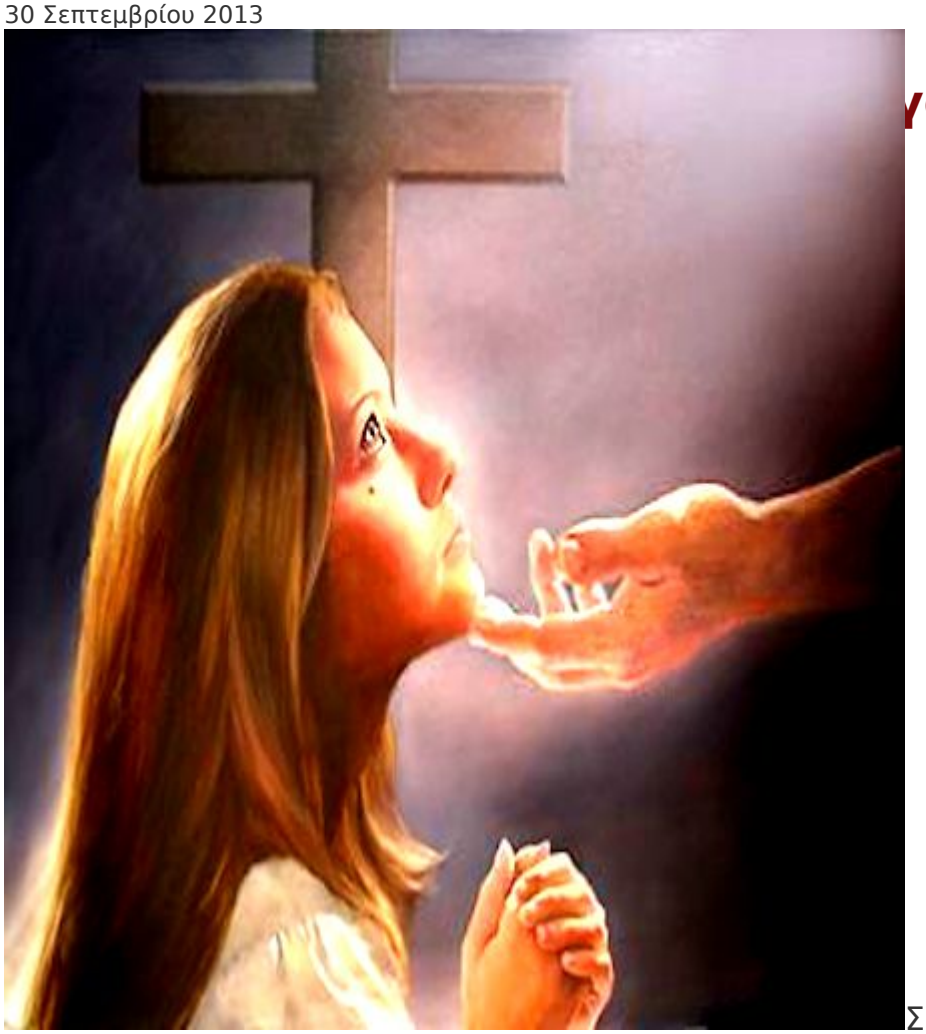
30 Σεπτεμβρίου 2013

γομαι!

Σήμερα σε ένα λεωφορείο, είδα μία όμορφη κοπέλα με χρυσαφένια μαλλιά. Τη ζήλεψα...Φαινόταν τόσο χαρούμενη...Καί ευχήθηκα να ήμουν και εγώ τόσο όμορφος. Όταν σηκώθηκε να κατέβει, την είδα να περπατάει κουτσαίνοντας στο διάδρομο, είχε ένα ποδί και περπατούσε με δεκανίκι. Αλλά καθώς περπατούσε...τι χαμόγελο!

Θεέ μου συγχώρεσε με όταν κλαίγομαι εγώ έχω δύο πόδια. Ο κόσμος είναι δικός μου.

Σταμάτησα να αγοράσω καραμέλες. Το παιδί που τις πουλούσε ήταν τόσο χαριτωμένο. Μίλησα μαζί του και ήταν πολύ χαρούμενο. Δεν είχε σημασία αν θα αργούσα στην δουλεία. Καί καθώς έφευγα μου είπε: «Σας ευχαριστώ. Είστε τόσο ευγενικός. Μού αρέσει να μιλώ με ανθρώπους σαν εσάς. Βλέπετε...πρόσθεσε είμαι τυφλός».

Θεέ μου συγχώρεσε με όταν κλαίγομαι εγώ έχω δύο μάτια .Ο κόσμος είναι δικός

μου.

Αργότερα καθώς περπατούσα στον δρόμο είδα ένα παιδί με γαλανά μάτια. Στεκόταν και κοίταζε τα άλλα παιδιά που έπαιζαν .Δεν ήξερέ τι να κάνει. Σταμάτησα και του είπα: «Γιατί δεν πας να παίξεις κι εσύ;» Το παιδί συνέχισε να κοιτάζει μπροστά του χωρίς να μιλήσει και ούτε κατάλαβα ότι δεν άκουγε.

Θεέ μου συγχώρεσε με όταν κλαίγομαι εγώ έχω ακούω .Ο κόσμος είναι δικός μου.

Με πόδια να με πηγαίνουν όπου θέλω, με μάτια για να βλέπω το ηλιοβασίλεμα με αυτιά για να ακούω τα πάντα.

Θεέ μου συγχώρεσε με όταν κλαίγομαι.Είμαι πραγματικά ευλογημένος.

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr